

РЕШЕНИЕ

№ 7067

гр. София, 29.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 04.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **6954** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба с вх. № 53-00-1663/06.07.2021 г. по описа на ТД на НАП-С., подадена от „Р. 73“ Д. със седалище и адрес на управление – [населено място],[жк][жилищен адрес] , представлявано от управителя О. С. срещу Решение № ПО-64/29.06.2021г. на Директора на ТД на НАП С. град, с което е оставена без уважение жалба с вх.№ 53-00-1551/22.06.2021г. по описа на ТД на НАП С. град, подадена от „Р. 73“ Д. срещу Постановление с изх.№ С210022-023-0001703/16.06.2021г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки, издадено от Б. Х. –Т., главен публичен изпълнител при ТД на НАП С. град, като неоснователна.

В жабата е посочено, че издаденото постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки е нищожно. Алтернативно се прави искане то да бъде отменено като незаконосъобразно. Претендират се разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ж., който поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена.

Ответникът - директорът на ТД на НАП С.-град – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. Н., който оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна

следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221521003354-020-001/11.06.2021 г., издадена от орган по приходите при ТД на НАП-С. е образувано ревизионно производство за установяване на задължения по ЗДДС на „Р. 73“ Д. за периода 18.11.2020-31.05.2021 г., включително. ЗВР е връчена на дружеството по електронен път на 23.06.2021 г.

След издаването на ЗВР от ръководителя на ревизията е издадено мотивирано Искане за предварително обезпечаване на задължения № Р-22221521003354-039-001/14.06.2021 г., в което са изложени факти и обстоятелства, относно основания за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

При извършени проверки в информационните масиви на НАП е установено, че ревизираното дружество не разполага с активи, които да покрият предполагаемите задължения. Установено е, че дружеството притежава една банкова сметка, открита в [фирма] – клон В..

Ревизиращият екип е установил, че предполагаемият размер на задълженията на дружеството е 47 366 лв. главница и 407 лв. лихви., към 14.06.2021 г.

На публичния изпълнител е предложено налагането на предварителни обезпечителни мерки – запор върху притежаваните от дружеството активи, както и запор върху средства в трезори и банкови сметки в търговските банки.

На основание Искане за предварително обезпечаване на задължения № Р-22221521003354-039-001/14.06.2021 г., както и на издадената ЗВР № Р-22221521003354-020-001/11.06.2021 г., Б. Х.-Т., публичен изпълнител при ТД на НАП-С., е издала Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С210022-023-0001703/16.06.2021 г., с което спрямо „Р. 73“ Д. са наложени предварителни обезпечителни мерки:

1. запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в [фирма] за сумата от 47 773 лв.

2. Запор върху движими вещи, собственост на дружеството, подробно описани в издаденото постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

До [фирма] е изпратено Запорно съобщение с изх. № С210022-003-0032788/16.06.2021 г., получено от банката на 16.06.2021 г., като отговор от банката не е получен.

Във връзка с наложения запор върху движими вещи, собственост на дружеството, са извършени действия по делегация, съобразно местонахождението на запорираното имущество. Извършен е опис на движими вещи, като е съставен Протокол за опис изх. № РД-14-4/16.06.2021 г. от публични изпълнители при ТД на НАП-П.. Протоколът е съставен в присъствието на пълномощник на дружеството и подписан от същия. Пълномощникът на дружеството е отказал да му бъдат оставени на отговорно пазене стоки, което е отразено в съставения протокол за опис.

Пълномощникът на дружеството е отказал да получи издаденото постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, поради което същото се счита за връчено в деня на отказа да бъде получено – 14.06.2021 г., на основание чл. 30, ал. 4 от ДПОК. Съставен е Протокол № РД-14-5/26.06.2021 г. по чл. 50 от ДПОК. ПНПОМ е получено от пълномощникът на дружеството на 23.06.2021 г.

Издаденото Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки №

C210022-023-0001703/16.06.2021 г. е оспорено по административен ред, като е потвърдено с Решение № ПО-64/29.06.2021г. на Директора на ТД на НАП С. град.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Атакуваното решение е издадено от компетентен орган – директора на ТД на НАП, който съгласно чл. 197, ал.1 от ДОПК се произнася по жалби срещу издадени постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

При издаването му е спазена предвидената от закона форма, като са изложени подробни фактически и правни основания, послужили за издаването му.

Видно от искането за допускане на предварителни обезпечителни мерки, както и от оспорваното постановление, в същите като основание за налагане на исканите мерки е посочено предварително обезпечаване на задълженията на „Р. 73“ Д., които ще бъдат установени в резултат на ревизията, възложена със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221521003354-020-001/11.06.2021 г. От доказателствата по делото се установява, че цитираната заповед за възлагане на ревизия не е била връчена на дружеството преди издаването на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Това обстоятелство не се оспорва от страните. Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено на 16.06.2021г., а заповедта за възлагане на ревизия е връчена на 23.06.2021 г., което се установява от удостоверение за извършено връчване по електронен път в ИС „Контрол“ /лист 44 от делото/.

Налагането на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121 от ДОПК предполага наличието на образувано и висящо ревизионно производство. Съгласно чл. 112, ал. 1 ДОПК ревизията се образува с издаването на заповед за възлагане на ревизия. По силата на чл. 113, ал. 2 от ДОПК тази заповед следва да бъде връчена на данъчно задълженото лице. Съгласно чл. 114, ал. 1 от ДОПК, срокът за извършване на ревизията е до три месеца и започва да тече от датата на връчването на заповедта за възлагане. След като срокът за извършване на ревизията започва да тече от датата на връчването на заповедта за възлагане на ревизията на ревизираното лице, следва изводът, че преди връчването на заповедта за възлагане на ревизия, органите по приходите не могат да извършват никакви процесуални действия по ДОПК във връзка с образуването ревизионно производство, включително да предприемат действия по налагане на предварителни обезпечителни мерки.

Съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. В случая, няма данни за представено от длъжника обезпечение, нито са налице хипотезите по чл. 195, ал. 5 от ДОПК, поради което преценката за законосъобразност на атакувания административен акт се свежда до проверка за спазването на изискванията по чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Цитираната норма предвижда, че в хода на ревизията органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни

осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

В процесния случай, към момента изготвяне на искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки, заповедта за възлагане на ревизия не е била връчена на ревизираното дружество, поради което следва да се приеме, че към момента на налагане предварителните обезпечителни мерки с атакуваното пред ответника постановление органите по приходите не са разполагали с никакви данни и доказателства, относно предполагаемият размер на задълженията, включени в обхвата на ревизията и посочени като подлежащи на обезпечение. Не е било връчено на ревизираното лице и искане за представяне на документи и писмени обяснения от значение за определяне размера на задълженията, включително и предполагаемия такъв за нуждите на чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

Действително съгласно чл. 112, ал. 1 от ДОПК, ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагане на ревизията. Но съгласно чл. 121, ал.1 от ДОПК искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки следва да бъде мотивирано с оглед наличието на обезпечителна нужда – с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Според възприето в съдебната практика тълкуване на цитираната норма изпълнението на публичното задължение е невъзможно, когато ревизираното лице към датата на изпълнението не разполага с достатъчно активи, които да служат като средство за събирането му. Изпълнението е сериозно затруднено, ако макар стойността на годните за разпореждане активи на длъжника да покрива размера на очакваните задължения, видът на първите или правното им положение (напр. върху тях съществуват вече други вещни тежести) е такова, че не позволява тяхното бързо и ефективно осребряване т. е. те не са ликвидни.

Посоченият в искането размер на задълженията от 47 773 лв. не е подкрепен с никакви мотиви, основани на изследване на обстоятелствата относно декларираните и проверени задължения, наличните активи и дали техният размер е недостатъчен да покрие публичните задължения. Действително към същото са изложени мотиви, които обаче не са конкретизирани, предвид липсата на отбелязване на причините за всяко от необходимите условия за налагане на предварителни обезпечителни мерки поотделно. Дори и да не разполага с възможност в производството по чл. 121, ал. 1 от ДОПК, публичният изпълнител да проверява размера на задълженията, подлежащи на обезпечение, той следва да следи дали искането, с което е сезиран е мотивирано, каквото е императивното изискване на закона. В случая, искането, въз основа на което е издадено процесното постановление, изобщо не е мотивирано по отношение размера на задълженията – посоченият размер е изцяло бланкетен, без да се основава на каквото и да било доказателство за започнала проверка, както на дружеството – жалбоподател, така и на негов контрахент. По същия начин е посочен и размерът на обезпеченото задължение в издаденото постановление, което представлява нарушение на изискването за форма по чл. 196, ал. 1, т. 5 от ДОПК. Това обстоятелство препятства не само правото на защита на жалбоподателя, но и съдебния контрол за наличие на обезпечителна нужда и спазването на чл.121, ал. 3 от ДОПК, според който предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от

ревизираното лице дейност.

Съдът приема, че наложените на дружеството обезпечителни мерки се явяват незаконосъобразни и е следвало да бъде отменени от директора на ТД на НАП. Като е оставил жалбата без уважение и е приел, че постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е законосъобразно, ответникът е издал административен акт в противоречие с чл. 121, ал. 1 от ДОПК, който съгласно чл. 197, ал. 3 от същия кодекс подлежи на отмяна.

За пълнота на изложеното следва да се отбележи, че действително публичния изпълнител действа при обвързана компетентност, но това обстоятелство не го освобождава от задължението да извърши проверка за наличие на основанията по чл. 121, ал. 1 – 3, във връзка с чл. 195 и чл. 196 от ДОПК за налагане на предварителни обезпечителни мерки спрямо ревизираното лице.

Поради бланкетния характер на посочения от органите по приходите размер на задълженията, подлежащи на обезпечение, не може да се установи обезпечителната нужда и спазването на чл. 121, ал. 3 от ДОПК – наложените обезпечителни мерки да не затрудняват, респективно спират дейността на дружеството.

С оглед изложеното, съдът приема, че е налице нарушение на чл. 121, ал. 1 от ДОПК при издаването на Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх.№ С210022-023-0001703/16.06.2021 г., поради което решението на директора на ТД на НАП [населено място], с което тези мерки са потвърдени следва да се отмени като незаконосъобразно.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК в общ размер на 550 лв., от които 50 лв. заплатена държавна такса и 500 лв. заплатено адвокатско възнаграждение, определено по реда на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съдът приема, че с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото, както и факта, че е проведено само едно съдебно заседание, следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в минимален размер по Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения..

Така мотивиран и на основание чл. 197, ал. 3 от ДОПК, Административен съд София-град, III отделение, 61 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Р. 73“ Д. със седалище и адрес на управление – [населено място],[жк][жилищен адрес] , представлявано от управителя О. С., Решение № ПО-64/29.06.2021г. на директора на ТД на НАП С.-град.

ОТМЕНЯ Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх.№ С210022-023-0001703/16.06.2021 г. на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С.-град.

ОСЪЖДА ТД на НАП-С. град да заплати на „Р. 73“ Д. с[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място],[жк][жилищен адрес] , представлявано от управителя О. С., сумата от 550 лв. /петстотин и петдесет/, представляваща разноски в производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 197, ал. 4 от

ДОПК.

СЪДИЯ: